

[Annelise Gotfredsen]

til arvinger, end at indbetale sådanne til statskassen. Der kan findes bedre formål, f.eks. børneforsorg.

Vi vil deltage positivt i udvalgsarbejdet om forslaget.

Glistrup (FP):

Ved vedtagelsen af punkt 1 på dagsordenen i dag fremturede flertallet i denne sal med den kurs for Danmark direkte ned i afgrunden, som man nu har kørt igennem en snes år. Når der engang kommer et folketingsflertal, som vil hale Danmark op af afgrunden igen, så vil et af de væsentlige elementer være, at man skal have mindre papirarbejde, man skal foretage en omfordeling af, hvordan man anvender samfundets ressourcer, således at vi kommer frem til, at vi ikke render rundt og faktisk administrerer os selv ihjel, men bruger vores arbejdskraft til produktivt, valutaskabende, lykkebringende arbejde.

Derfor hilser fremskridtspartiet som en velvillig opposition til regeringen i det tilfælde, nærværende sag drejer sig om, regeringens forslag velkommen, for det virker jo på sit område i den retning, som vi massivt skal til at gå senere i udviklingen i dansk politik i 1980'erne, nemlig at vi får langt, langt, langt, langt mindre papirarbejde, end vi har i øjeblikket. Bevares, det er kun nogle få millimeters fremskridt, der ligger i dette forslag, men det er dog nogle skridt frem, og derfor vil det få vor støtte.

Men allerede under udvalgsbehandlingen af forslaget vil også vi arbejde for, at man i hvert tilfælde kommer nogle skridt længere frem. F.eks. er det fuldstændig latterligt i forslagets § 3 at operere med en grænse på 500 kr. for de boer, som ikke skal svare arveafgift. Der kan ikke være noget væsentligt provenutab for staten ved, at man sætter denne 500 kr.s grænse væsentligt højere. Det siger sig selv, når man ved, hvilket arbejde der er forbundet med at få beregnet arveafgifter, få det berigtiget, få det revideret og få det gået igennem, og med nutidens alt for høje priser på bureaukratarbejdskraft, at boer på både 600 kr. og 800 kr. og 2.000 kr. er bedre tjent med, at man ikke kører dem igennem med nogen som helst arveafgiftsberigtigelse.

Et af de punkter i forslaget, vi også har et ondt øje til, er det, som de to foregående

ordførere har omtalt: at man er lidt for villig i forslaget, og da særlig i § 1, nr. 7, til at lade de efterladte midler gå i statskassen. Vi må efterhånden gøre os klart, at den almindelige danskers velbegrundede holdning til staten er den, at hvis der er noget sted, hvor han ikke ønsker at hans efterladte midler skal havne, så er det i statskassen. Derfor er disse ting i arve- og skiftelovgivningen, der er fra gammel tid, hvor der var grund til at se mere velvilligt på statskassen og man formodede, at staten nok var den arving, som folk foretrak, hvis der ikke var andre for hånden, simpelt hen noget, der ikke mere svarer til nutidssamfundets realiteter. Derfor vil vi i hvert tilfælde som minimum foreslå, at sidste sætning i § 1, nr. 7, kommer til at udgå.

I det hele taget befinder vi os jo her på et retsområde, hvor der er trang til langt, langt videre gående ændringer end dem, der omhandles i justitsministerens forslag, og det er da gud ske lov efterhånden lykkedes at få en almindelig og udbredt forståelse for, at det er nødvendigt med langt videre gående ændringer. Men vi må på den anden side erkende, at når vi skal lave velovervejede og fornuftige ændringer, som kan holde i en længere årrække, så er hovedmidlet ikke som i nærværende forslag at sætte justitsministerens skiftelov i fokus, men udgangspunktet må være skatteministerens forskellige gebrækligheder af lovgivning om dødsbøbeskatning og arveafgiftsberegning o. lign., og så kommer man kun fra justitsministeriets side til at spille den tertiære violin. Derfor kan vi godt forstå, at justitsministeren ikke har kunnet gå mange skridt videre, end han gør i dette forslag, men vi synes altså unægtelig, at han har været noget mere beskeden, end han af de ydre, onde skatteomstændigheder har været tvunget til, og derfor vil vi altså gerne give ham et venligt skub bagi i retning af at gå noget længere frem ad vejen, end han har gjort i det foreliggende forslag.

Med disse bemærkninger skal vi altså tilsige udpræget fremskridtsvelvilje over for regeringen – i denne sag.

Ebba Strange (SF):

Fra SFs side anser vi forslaget for at være en god og rimelig forenkling af situationen omkring bobehandling, og vi har i modsætning til det konservative folkeparti ikke no-